gewäggewam ja önsam rahwas mitte ei woi omma enneſe wäe ja önnistusſe peäle lota, waid peab keik omma lotuſt Jummale peäle pannema. Sedda olli meie ſõdda-rahwas kül mitto kord jo nähha ſanud ja ſai ſedda nüüdki nähha.

Se wiimne lin mis Turkide käeſt ſiin pool jögge ärrawoeti, olli Surſewo lin. Seſt olli meil ſuur kassо, ſeſt Turkid ei woinud ennam nenda ſallaja ülle jögge tulla, ja meile Wallaki-Maal tülli tehha. Agga ſedda ennam kahhetſeſid nemmad ſedda tagga. Talwe läks möda, te ſai tahhedaks, iggamees hakkas ennaſt jälle sõtta walmiſtama Waenlaſed kogauſid jälle ni paljo rahwaſt omma laia Maſeeſt kokko, kui nemmad ial agga woiſid ſada, ia hakkaſid ueste omma önne katsma Koggematta tulli teiſelt poolt jögge üks ſuur hulk ja katſus ſedda Surſewo linna ärra wötta. Ja waat nende-önneks ſündis ka et wägga piſſut meie ſõa-rahwaſt liñna ſiſſe ollid taggaſi jäetud; need ei woinud ſedda holda, ja teiſed ei woinud ka mitte ni uſſinaste appi tulla. Nemmad ſiis andſid liñna jälle Turkide kätte ja ſaid lubba iſſi ſealt rahhul ärraminna ja mis nende pärralt olli ennestega ärrawia. Agga ſe olli meil ſureks kahjuks. Seſt nüüd hakkaſid nemmad hulgaliſte Wallaki-maale Pukaresti pole likuma ja ſeäl wiljawäljadele ja mudele ſuurt kahjo teggema, ja meie rahwaſt wägga waewama. Ehk neid kül mitto kord taggaſi aeti ja hästi mahharõhuti ſiiski tulid nemmad ikka jälle taggaſi ja läkſid jo öiete liigjulgaks. Meie ſuur ſõdda-wäggi ei olnud weel kous, ja rahwas olli kaſſin, meie üllem Kinral ei raatſind mitte omma rahwaſt wägga wäſſitada ja waewata. Se läbbi läks pool ſuid nende ſammoti möda.